

FEIL! UKJENT DOKUMENTEGENSKAPSNAMN.

KJENNELSE

Avsagt: 16.01.2012 i Oslo tingrett,
Saksnr.: 12-007429TVI-OTIR/03
Dommer: Tingrettsdommer Kim Heger
Saken gjelder: Visningsforbud for deler av serien "Berserk mot sydpolen"

Signhild Andora Elvedal Nerhus

Advokat Maria Bergram Aas

Charlie Banks

Advokat Maria Bergram Aas

Cherie Banks

Advokat Maria Bergram Aas

mot

Tvnorge AS

Feil! Ukjent dokumentegenskapsnavn.

Feil! Ukjent dokumentegenskapsnavn.

Uten forutgående muntlig forhandling ble det den 16. januar 2012 avsagt slik

Kjennelse

Saken gjelder spørsmålet om midlertidig forføyning om forbud mot sending av tv-serien "*Berserk mot Sydpolen*", som etter det opplyste skal ha sendestart 19. januar 2012.

Retten har ikke sett den omhandlede tv-serien. Basert på den informasjon som saksøker har forelagt for retten, finner retten at begjæringen må bli å avvise uten forutgående muntlig forhandling, jfr. tvisteloven § 32-7 tredje ledd.

I Innledning

Ved stevning og begjæring om midlertidig forføyning av 12. januar 2012 fra advokat Maria Bergram Aas, anla saksøkerne sak ved Oslo tingrett. I begjæringen er nedlagt slik påstand:

1. Ved visning av TV-serien "Berserk til Sydpolen" nedlegges forbud mot visning av bilde-, film- og lydmateriale av Tom Gisle Belika og Lenny Banks inntil det foreligger rettskraftig dom i hovedsaken.
2. Signhild Nerhus, Charlie Banks og Cherie banks tilkjennes sakens omkostninger.

Saksøkte, TVNorge AS, har ved advokat Håvard Wiker i telefonsamtale med retten opplyst at de er kjent med begjæringen, og at de motsetter seg begjæringen og dens begrunnelse. Saksøkte har så langt ikke innlevert tilsvaret.

II Sakens bakgrunn

Bakgrunnen for begjæringen er at TV Norge skal sende tv-serien "*Berserk mot Sydpolen*". Etter det opplyste tar kanalen sikte på sendestart 19. januar 2012. Tom Gisle Belika, som er sønn av saksøker Signhild Nerhus, og Lenny Banks, som er sønn av saksøkerne Charlie og Cherie Banks, omkom da Berserk forliste i Sørishavet i februar 2011. Også en tredje person omkom, Robert Skånes, men hans pårørende er ikke part i saken. Ekspedisjonsleder var Jarle Andhøy. Han overlevde, og har nå inngått et samarbeid med TVNorge.

Saksøkerne ønsker ikke visning av de delene av TV-serien som omhandler forliset og sønnenes bortgang; de ønsker beskyttelse mot "*den sjelelige lidelse som naturlig vil følge av (...) krenkende utnyttelse av avdødes navn og bilde*", jfr. Are Stenvik i TfR 2003, samtidig som saksøkerne henviser til åndsverkloven § 45c.

Til nærmere belysning av bakgrunnen for saksanlegget, har saksøkerne i begjæringen fremlagt pressemelding fra TVNorge av november 2011, hvor det heter:

Jarle Andhøy skal jobbe med nye programserier på TVNorge de neste årene. Først ut er den omdiskuterte ekspedisjonen til Berserk mot Sydpolen.

Samarbeidet mellom Jarle Andhøy og TVNorge skjer etter en hard dragkamp med NRK. Avtalen handler først og fremst om nye programkonsepter. Men inkludert i samarbeidet er også serien Berserk mot Sydpolen. TV-serien bygger på fjorårets store jordomseiling, som startet gjennom Nordvestpassasjen og endte på tragisk vis i Antarktis.

- Hensikten er å fortelle denne historien slik ekspedisjonen selv opplevde den. Underveis er det både oppturer, nedturer og rikelig med dramatik, og vi kommer tett på mennesker som har valgt å leve sine liv utenfor det etablerte A4-mønsteret. Jarle Andhøy har laget en hyllest til, og et minnesmerke over, sine kamerater. Etter å ha sett store deler av materialet er jeg trygg på at serien vil framstå i tråd med mannskapets egne ønsker, sier administrerende direktør i TVNorge, Harald Strømme.

Glad og stolt

Jarle Andhøy er selv svært opptatt av at de omkomnes egen stemme skal bli hørt.

- De eneste som ikke har kommet til orde i denne saken er mine savnede kamerater. Nå gjør de det, og serien er i tråd med deres egne ønsker. Derfor er jeg både glad og stolt over at TVNorge nå velger å formidle ekspedisjonen slik vi opplevde den, sier Andhøy.

Serien blir på åtte episoder fra hele den lange reisen sørover, pluss en egen epilog som finner sted i Antarktis. Denne siste spesialepisoden vil bryte med Berserks tradisjonelle formspråk, og bære mer preg av en dokumentar om det som skjedde – en tragedie der de ubesvarte spørsmålene fremdeles er mange, forklarer Harald Strømme.

Snakket med familiene

- Jeg har stor forståelse for at enkelte av de pårørende kan oppleve dette som belastende. Jeg har selv snakket med alle de berørte familiene, for å forsikre meg om at vi har fanget opp de synspunktene de pårørende har. Det er viktig for oss å behandle dette materialet med all mulig respekt.

Strømme understreker at det er høyst ulike meninger om en slik serie blant de nærmeste pårørende.

- Flere gir uttrykk for et aktivt ønske om at serien skal lages, andre er kritiske. Vi har særlig vektlagt synspunktene fra familiene til de to norske deltakerne som omkom – det er tross alt i Norge serien skal vises. Her er den ene familien unisont støttende til prosjektet, mens det i den andre familien er ulike syn – noen negative, andre positive. Det er altså ikke mulig å etterkomme alles ønsker, sier Strømme.

TVNorge-sjefen mener samtidig at hensynet til de omkomne må veie minst like tungt som hensynet til de pårørende.

- Dette var voksne menn som tok selvstendige beslutninger, som visste at de utsatte seg selv for stor risiko, og som visste at hensikten med det hele var å produsere en TV-serie. De har alle skrevet under på erklæringer som i usedvanlig klare ordelag bekrefter dette. Dette er en historie som utfordrer våre etablerte forestillinger om rett og galt, fornøft og ufornøft, trygghet og risiko, sier Strømme.

Offentlig interesse

Berserk-ekspedisjonen har skapt betydelig offentlig debatt og interesse, og prosjektet har vært utsatt for kritikk fra flere hold. TVNorge mener derfor det har stor offentlig interesse å vise turen fra innsiden.

- Hvilke forberedelser ble gjort, hvilke sikkerhetstiltak var på plass, og hvilke tanker gjorde de seg da de la ut i Sørishavet? Og hvorfor gjorde de det? Dette er en historie vi mener fortjener å bli fortalt. Ikke minst er den aktuell i forbindelse med 100-årsjubileet for Roald Amundsens sydpolekspedisjon, sier Strømme.

Mesteparten av denne ekspedisjonen foregikk i klassisk Berserk-tradisjon i andre deler av verden enn Antarktis. To av de tre som omkom, kommer først om bord mot seriens slutt.

- Vi er stolte av å ha Jarle Andhøy i TVNorge-familien, og ser fram til å følge ham, både i vårens serie og på framtidige programserier, avslutter Strømme.

III Partenes anførsler

Saksøkerne har i det vesentlige anført at det neppe foreligger noe skriftlig samtykke fra de omkomne til offentliggjøring av film og bilder av dem på Berserk, jfr. åndsverkloven § 45c. At Lenny Banks ikke var bosatt her i riket, jfr. åndsverkloven § 58 siste ledd, spiller i denne sammenheng ingen rolle, jfr. Rt-2009-1568. Ei heller kan det anses å foreligge noe stilltiende samtykke eller samtykke ved konkludent adferd fra de omkomnes side, selv om de kanskje var kjent med at ekspedisjonen ble filmet for mulig publisering. Uansett må forliset og dødsfallet anses som bristende forutsetning for et eventuelt samtykke.

Uansett vil det ulovfestede personvern til beskyttelse av bl.a. ”den skjælelige lidelse som naturlig vil følge av (...) krenkende utnyttelse av avdødes navn og bilde”, jfr. Are Stenvik i TfR 2003 side 643, komme til anvendelse, jfr. også Rt 1952-1217(”To istenkkelige personer”). For de saksøkte vil det være ytterst belastende at deres sønners bortgang skal inngå som ledd i en underholdningsserie, hvor det vil bli holdt et spesielt fokus på forliset og dødsfallet.

Både hovedkrav og sikringsgrunn er sannsynliggjort, jfr. tvisteloven § 34-2 første ledd jfr. § 34-1 første ledd bokstav a.

Grunnloven § 100 utgjør ingen skranke for midlertidig forføyning. Det følger av bl.a. NOU 1999:27 punkt 10.3.6. at midlertidig forføyning mot ytringer kan kreves for å unngå en ”ellers irreversibel skade som vil oppstå om en ytring når frem til sitt publikum”. Visning av serien før hovedkravet er avgjort vil utgjøre en uopprettelig skade for saksøkerne. Sanksjoner etter at visning har funnet sted, slik som for eksempel erstatning, kan ikke gjenopprette den personvernkrengelse som da allerede er skjedd.

Saksøkte, TVNorge AS, har ved advokat Håvard Wiker i telefonsamtale med retten opplyst at de er kjent med begjæringen, og at de motsetter seg begjæringen og dens begrunnelse. Saksøkte har ikke innlevert tilsvaret.

IV Retten bemerker

1.

Gjennom midlertidig forføyning ønsker saksøkerne rettens pålegg om at tv-serien ”*Berserk mot Sydpolen*” på TVNorge ikke skal sendes som planlagt. Slik forføyning vil utvilsomt være forhåndssensur og et inngrep i tv-kanalens ytringsfrihet. Spørsmålet for retten blir da for det første om Grunnloven § 100 setter en absolutt skranke for slikt inngrep, og for det andre hva som eventuelt skal til for å kunne utøve slik forhåndssensur.

Ovennevnte spørsmål er utførlig behandlet i den såkalte ”*Brennpunkt-kjennelsen*” i Rt-2007-404, som gjaldt spørsmålet om en midlertidig forføyning om forbud mot sending av et tv-program om politiets etterforskningsmetoder i NOKAS-saken var i strid med Grunnloven § 100 eller krenket EMK artikkel 10. Saksøker i den saken anførte at offentliggjøring av hans medvirkning i etterforskningen i NOKAS-saken var i strid med en avtale han påsto å ha inngått med journalisten om at materialet han satt på ikke skulle brukes uten hans samtykke, og at kringkasting av programmet ville medføre stor fare for hans liv. Saksøkers anførsler ble av retten oppfattet som en henvisning til nødrettsbetraktninger, jfr, EMK art 2 (retten til liv), samt straffeloven § 390 og ulovfestede personvernregler. Høyesterett kom til i avsnitt 54 at ”i særlige tilfelle” kan det gis midlertidig forføyning for å stanse ytringer, og at slike inngrep må ha hjemmel i lov; unntaksvis kan sedvaner og domstolsskapt rett også gi hjemmel for slike inngrep. Imidlertid kom Høyesterett til at midlertidig forføyning ikke var lovlig i den saken, ettersom det ikke var nødvendig for å ivareta de påberopte rettigheter.

Forhåndssensur er behandlet i Grunnloven § 100 fjerde ledd som lyder:

Forhaandscensur og andre forebyggende Forholdsregler kunne ikke benyttes, medmindre det er nødvendigt for at beskytte Børn og Unge imod skadelig Paavirkning fra levende Billeder. Brevcensur kan ei sættes i Værk uden i Anstalter.

Tatt på ordet forbyr bestemmelsen alle forhåndsinngrep med mindre slike tiltak er nødvendige for å beskytte personer under 18 år mot skadelig påvirkning fra levende bilder og brevsensur i anstalter. Ifølge forarbeidene til endringene i Grunnloven § 100 i 2004, skal imidlertid bestemmelsen ikke forstås slik at forhåndsinngrep bare kan anvendes i de nevnte situasjoner. I NOU 1999:27 side 246 heter at:

Dette innebærer likevel ikke et forbud mot bruk av midlertidige forføyninger når formålet er å avverge en ellers irreversibel skade som vil oppstå om en ytring når fram til sitt publikum. Med irreversibel skade menes her skade som ikke tilfredsstillende kan kompenseres ved etterfølgende økonomisk ansvar (en pengeskade er alltid reversibel) eller annet etterfølgende ansvar. Man kan derfor se det slik at den midlertidige forføyningen i slike tilfeller ikke brukes for å stanse en ytring man misliker, men for å hindre en ellers uopprettelig skade

Likeledes heter det i St.meld.nr. 42 (1999-2000) side 27:

På bakgrunn av kommisjonens utredning må det etter dette legges til grunn at forbudet mot forhåndskontroll etter fjerde ledd ikke er så absolutt som ordlyden kan tyde på. Bestemmelsen åpner til en viss grad for inngrep ut fra en interesseavveining. Vurderingen er streng, og inngrep er bare aktuelt hvis etterfølgende ansvar ikke gir et tilstrekkelig vern.

I tillegg følger det av grunnloven § 100 annet ledd at et eventuelt inngrep mot ytringsfriheten må være hjemlet i lov. Tvistelovens regler om midlertidig forføyning er i seg selv ikke tilstrekkelig lovhjemmel for forhåndssensur. Om lovskravet heter det i ”Brennpunkt-kjennelsen” i Rt-2007-404 avsnitt 67:

Etter min mening må inngrep i ytringsfriheten som klar hovedregel ha grunnlag i formell lov eller forskrift gitt i medhold av lov. Unntaksvis kan sedvaner og domstolsskapt rett også gi hjemmel for slike inngrep. Kravene om tilgjengelighet og forutsigbarhet i EMK artikkel 10 nr. 2 må da være oppfylt. I tillegg kreves at inngrepet fyller vilkårene i § 100 annet ledd.

Etter dette kan det i særlige unntakstilfelle, ut fra en interesseavveining, nedlegges midlertidig forføyning mot å sende et tv-program, der det foreligger hjemmel for slikt inngrep, og inngrepet er nødvendig for å avverge en irreversibel skade. Retten forstår forarbeidene til endringene i grunnloven § 100 og ”Brennpunkt-kjennelsen” i Rt-2007-404 dit hen at det ved interesseavveiningen skal svært mye til for at en begjæring om midlertidig forføyning skal kunne føre frem.

2.

Spørsmålet er så om en midlertidig forføyning mot å sende tv-serien ”Berserk mot Sydpolen” vil være i strid med Grunnloven § 100 og krenker EMK artikkel 10. Foreligger det hjemmel for slikt inngrep, og er inngrepet nødvendig for å avverge en irreversibel skade?

Som lovgrunnlag for et forbud mot kringkasting har saksøker påberopt åndsverkloven § 45c, hvoretter ”Fotografi som avbilder en person kan ikke gjengis eller vises offentlig uten samtykke av den avbildede”. Etter paragrafens siste ledd gjelder vernet ” i den avbildedes levetid og 15 år etter utløpet av hans dødsår”. Paragrafen oppstiller noen unntak, men etter det retten forstår er partene enige om at disse ikke kommer til anvendelse her. Bestemmelsen i § 45 c gjelder bare avbildninger av person som er eller har vært bosatt her i riket, jfr. åndsverkloven § 58 siste ledd. Lenny Banks, som er sønn av saksøkerne Charlie og Cherie Banks, var ikke bosatt her i riket. Imidlertid følger det av Rt-2009-1568 at § 45c gir uttrykk for et prinsipp som også et stykke på vei kan gjøres gjeldende på ulovfestet grunnlag for personer som ellers faller utenfor paragrafen.

Det er for retten ikke fremlagt noen skriftlige kontrakter eller samtykkeerklæringer fra de avdøde. Imidlertid kan retten vanskelig se det annerledes enn at det for hele mannskapet på Berserk var åpenbart at de ble filmet, og at meningen var å få laget – og sendt – en tv-serie

basert på turen og filmingen. Retten viser til at Berserks eier og kaptein, Jarle Andhøy, i en årrekke har laget tv-serier fra hans turer med båten og dets forskjellige mannskap. Mannskapene filmer hverandre, snakker inn i kameraene og kommenterer turen. Seriene har vært vist på NRK, herunder bl.a. *"Berserk mot Nordpolen"*, *"Berserk gjennom Nordvestpassasjen"* og *"Sjøsprøyt"*. Tom Gisle Belika, som er sønn av saksøker Signhild Nerhus, har deltatt på tidligere ekspedisjoner med Berserk, og har således også vært medvirkende i tv-seriene.

Saksøkerne har anført at forliset og sønnenes dødsfall må anses som en bristende forutsetning for et tidligere gitt samtykke til å vise tv-film fra ekspedisjonen. Retten er ikke enig i dette. Et eventuelt forbud mot sending av tv-serien må hjemles i annet grunnlag enn påstått bristende forutsetning; retten vet intet om hvorledes de avdøde ville reagert på at tv-serien nå blir sendt. Retten viser i den anledning til opplysninger i ovennevnte pressemelding, hvor det fremgår at det er flere pårørende som ikke har noe imot tv-serien og som ikke påstår at det skal foreligge noe bristende forutsetning for sending av serien.

Uansett – selv om det ikke skulle foreligge noen form for samtykke fra de omkomne, slik at åndsverkloven § 45c kommer til anvendelse – kan retten ikke se at inngrep i ytringsfriheten i form av midlertidig forføyning er nødvendig for å avverge en irreversibel skade. Det er for retten ikke opplyst hva slags skade for de omkomne som tv-serien vil representere, og retten har på nåværende tidspunkt ingen holdepunkter for at serien vil skade eller sverte deres ettermæle, krenke deres privatlivs fred, eller på annen måte være krenkende for dem.

3.

De saksøkte har også anført at det for dem som pårørende vil tv-serien virke krenkende og støtende. De har i den anledning anført at det er behov for midlertidig forføyning for å *"ivareta et vern mot den sjelelige lidelse som naturlig vil følge av krenkende utnyttelse av avdødes navn og bilder"*. Retten forstår anførselen dit hen at saksøkerne viser til ulovfestede personvernregler. Selv om retten ikke har noen holdepunkter for at tv-serien vil fremstå som en *"krenkende"* utnyttelse av avdødes navn og bilder, har retten stor forståelse for saksøkernes savn og sorg, og at tv-serien kan bidra til at sorgen kan bli vanskeligere å håndtere og bearbeide. Likeledes forstår retten at saksøkerne kan oppfatte tv-serien dit hen at saksøkte vil lage underholdning på en tragisk ulykke.

I den konkrete interesseavveiningen mellom de etterlattes behov for inngrep og tv-kanalens ytringsfrihet, viser retten til at det ikke fremstår som klart at det vill oppstå noen *irreversibel* skade – hverken for de omkomnes ettermæle eller for de pårørende – om serien ikke blir stanset ved en midlertidig forføyning. Videre viser retten til at Berserk-ekspedisjonen og dens forlis avstedkom en forholdsvis heftig offentlig diskusjon i en rekke medier, spekulasjoner og juridisk etterspill. I en slik situasjon er retten av den oppfatning at hensynet til medias rett til formidling av informasjon, ideer og budskap må tillegges stor vekt, jfr. *"Brennpunkt-kjennelsen"* i Rt-2007-404 avsnitt 80. Disse hensyn gjør seg

gjeldende med like stor tyngde selv om tv-serie fremstår som en blanding av dokumentar og underholdning, og selv om tv-selskapet også har en økonomisk interesse i visningen.

Etter dette synes det klart at hverken hovedkravet eller sikringsgrunn foreligger, og begjæringen blir å forkastes, jfr. tvisteloven § 32-7 (3).

Slutning:

Begjæring om midlertidig forføyning av 12. januar 2012 forkastes.

Retten hevet

Kim Heger
tingrettsdommer

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker

Reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 om anke til lagmannsretten og Høyesterett regulerer den adgangen partene har til å få avgjørelser overprøvd av høyere domstol. Tvisteloven har noe ulike regler for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger.

Ankefristen er én måned fra den dagen avgjørelsen ble forkynt eller meddelt, hvis ikke noe annet er uttrykkelig bestemt av retten.

Den som anker må betale behandlingsgebyr. Den domstolen som har avsagt avgjørelsen kan gi nærmere opplysning om størrelsen på gebyret og hvordan det skal betales.

Anke til lagmannsretten over dom i tingretten

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. En dom fra tingretten kan ankes på grunn av feil i bedømmelsen av faktiske forhold, rettsanvendelsen, eller den saksbehandlingen som ligger til grunn for avgjørelsen.

Tvisteloven oppstiller visse begrensninger i ankeadgangen. Anke over dom i sak om formuesverdi tas ikke under behandling uten samtykke fra lagmannsretten hvis verdien av ankegjensstanden er under 125 000 kroner. Ved vurderingen av om samtykke skal gis skal det blant annet tas hensyn til sakens karakter, partenes behov for overprøving, og om det synes å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket eller ved behandlingen av saken.

I tillegg kan anke – uavhengig av verdien av ankegjensstanden – nektes fremmet når lagmannsretten finner det klart at anken ikke vil føre fram. Slik nekting kan begrenses til enkelte krav eller enkelte ankegrunner.

Anke framsettes ved skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Selvprosederende parter kan inngi anke muntlig ved personlig oppmøte i tingretten. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater inngir muntlig anke.

I ankeerklæringen skal det særlig påpekes hva som bestrides i den avgjørelsen som ankes, og hva som i tilfelle er ny faktisk eller rettslig begrunnelse eller nye bevis.

Ankeerklæringen skal angi:

- ankeinstansen
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hvilken avgjørelse som ankes
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det krav ankesaken gjelder, og en påstand som angir det resultatet den ankende parten krever
- de feilene som gjøres gjeldende ved den avgjørelsen som ankes
- den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
- de bevisene som vil bli ført
- grunnlaget for at retten kan behandle anken dersom det har vært tvil om det
- den ankende parts syn på den videre behandlingen av anken

Anke over dom avgjøres normalt ved dom etter muntlig forhandling i lagmannsretten. Ankebehandlingen skal konsentreres om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet og tvilsomme når saken står for lagmannsretten.

Anke til lagmannsretten over kjennelser og beslutninger i tingretten

Som hovedregel kan en *kjennelse* ankes på grunn av feil i bevisbedømmelsen, rettsanvendelsen eller saksbehandlingen. Men dersom kjennelsen gjelder en saksbehandlingsavgjørelse som etter loven skal treffes etter et skjønn over hensiktsmessig og forsvarlig behandling, kan avgjørelsen for den skjønnsmessige avveiningen bare angripes på det grunnlaget at avgjørelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan bare ankes på det grunnlaget at retten har bygd på en uriktig generell lovforståelse av hvilke avgjørelser retten kan treffe etter den anvendte bestemmelsen, eller på at avgjørelsen er åpenbart uforsvarlig eller urimelig.

Kravene til innholdet i ankeerklæringen er som hovedregel som for anke over dommer.

Etter at tingretten har avgjort saken ved dom, kan tingrettens avgjørelser over saksbehandlingen ikke ankes særskilt. I et slikt tilfelle kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Anke over kjennelser og beslutninger settes fram for den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anke over kjennelser og beslutninger avgjøres normalt ved kjennelse etter ren skriftlig behandling i lagmannsretten.

Anke til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Slikt samtykke skal bare gis når anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. – Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta til behandling anker over *kjennelser og beslutninger* dersom de ikke reiser spørsmål av betydning utenfor den foreliggende saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller den i det vesentlige reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelse og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.